

lag, som har vist sig utilstrækkeligt, ja, jeg kan godt sige daarligt, derfor bør man ikke opgibe Haabet om at gennemføre en Lov om mellemkommunal Bæftatning, naar man vender tilbage til det Grundlag, som i sin Tid har været anerkendt af alle. Jeg vilde derfor gerne, at det skulde tages op til Overvejelse, og jeg vilde nødig have, at man skulde kaste denne Tanke til Side og i Hui og Hast kaste sig ind i det, som her foreslaas, thi jeg frygter for, at det meget let ender paa den Maade, jeg har angivet.

N. Andersen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Aalborg, (Bramsen), der sidder her foran mig, i, at det store Arbejde, som tidligere i en lang Aarrække har været gjort her i Ringet for at finde en fornuftig Løsning af Spørgsmaalet om den mellemkommunale Bæftatning, ikke er det Arbejde værd, som det har kostet, og selv om en saadan Lov blev gennemført paa det Grundlag, som vi hidtil have arbejdet paa, er det ligeledes min Overbevisning, — som jeg har udtalt det her før, — at det vilde i alt væsentligt blive til Byrde for Flertallet af Kommunerne her i Landet, og kun for ganske enkelte, og da navnlig de største Købstadskommuner, til nogen Fordel. Det var mig derfor ikke nogen Hjerteforg, at man i det andet Ting foreløbig har lagt denne Sag paa Hylden. Jeg er af den Mening, at man næppe med nogen Udfigt til Held kunde ønske at fortsætte yderligere med disse Forsøg, medmindre man kom ind paa et helt andet og nyt Grundlag, i alt Fald for saa vidt et nyt Grundlag, som det, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Lste Valgkreds (S. C. Christensen) nu gentagne Gange har peget paa, at det, som han og hans Meningsfæller tænke sig, var en Omordning af hele vor Stattelovgivning i kommunal Henseende. Ja, kan man komme til det, kan man komme til helt andre Regler for den kommunale Bæftatning, skal jeg ikke have noget imod, at man fortsætter Forsøgene, selv om det skal koste en Del Arbejde, thi jeg erkender saa fuldt ud som nogen, at Hartornet er for Tiden og vil desværre i lang Tid blive et meget daarligt og meget uretsfærdigt Skatteobjekt for Landdistrikterne i kommunal Henseende. Det er mig derfor, som sagt, ikke nogen stor Sorg, at man har foretaget et ret forsvarlig Amputation i det andet Ting, men jeg kunde have ønsket, at man havde ladet det blive ved Amputationen og sendt os Resten, det vil sige, sendt os det Stykke af Lovforslaget, som her er optaget i Udsnittet fra § 6 til Slutningen, og ladet os være fri for det

andet. Dette andet, som man har sat til, og som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen) mente, man havde stemmet ud af Næringsloven — hvad der ogsaa er rigtigt — vilde jeg have ønsket, man ikke havde taget med, thi jeg har den Overbevisning, at det er kun ret faa Kommuner her i Landet, der have nogensomhelst Interesse i at faa disse Bestemmelser, og der har jeg samme Indvending, som jeg altid har haft mod Reglerne for mellemkommunal Bæftatning, nemlig at det kun er een eller nogle enkelte Kommuner, der have Gavn af Bestemmelserne i §§ 1—5, medens der er et i det mindste lige saa stort, eller vist langt større Antal, der kun har Stæde deraf. Det vil jo nemlig let ses, naar ærede Medlemmer ville gennemlæse de fem første Paragraffer af det foreliggende Lovforslag, at Lovforslaget ikke kunde have været frejet anderledes, ikke have været affattet bedre for Staden Kjøbenhavn, hvis det havde været frejet af Kjøbenhavns Magistrat. Det er jo absolut en Kjøbenhavns Stattelov og intet andet. Naar jeg bruger det Udtryk, intet andet, saa er det naturligvis ikke at forstå aldeles bogstaveligt, thi jeg erkender, at der kan være en eller anden af de større Købstæder i Landet, der kan have en lille Smule Nytte af det, men i det store og hele er og bliver det kun Kjøbenhavn, der faar Gavn af det og ingen andre Byer. Det vil let ses, at de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, ere absolut opfattede paa Basis af, at det er en Kjøbenhavns Stattelov, medmindre man vil antage, at Koncipisten har haft et ganske særegent Held til, lige akkurat at ramme de Udtryk, som gavnede Kjøbenhavn mest; er dette ikke Tilfældet, maa det absolut være Meningen, at det skal være en Kjøbenhavns Stattelov, altsaa en Lov til at forøge Staden Kjøbenhavns Indtægter. Det forekommer mig særlig at stikke igennem i sidste Stykke af § 1, der indeholder en Begrænsning af disse mærkelige Indtægtsafgifter, som jeg i øvrigt lige saa lidt, som det ærede Medlem for Horsens (Wulff) kan forståa Grunden til — jeg er nemlig ikke bleven overbevist, end ikke af den højtærede Ministers Forklaring, som, forekommer det mig, ikke var udtømmende. Ministeren maa nemlig erindre, at man ikke kan gaa ud fra, at disse Satser blive staaende fra det ene Aar til det andet, netop for Begrænsningens Skyld, netop fordi de ikke maa overstige det, der er Statteprocenten her i Kjøbenhavn, nemlig 3 pCt. Hvis Ansættelsen kommer til at overstige den Kjøbenhavnske Indkomstskatteprocent, nemlig 3 pCt.; skal den sættes ned til dette Beløb. Det staar derfor klart for mig, at